

Tekande, designet 1924.

Bauhaus

En pionerskole for international kunst og design

Af Kirsten Nørregaard Pedersen

Den legendariske Bauhaus skole blev grundlagt i 1919 i Weimar, mens Tyskland efter første verdenskrig søgte at finde sporet til fremtiden. Landet manglede en platform for moderne industrielt design, som skulle løfte Tyskland op blandt Europas ledende industrinationer. Man manglede samtidigt både uddannelse og arbejde til de mange veteraner, der desillusionerede vendte hjem fra fronten. Disse behov gik op i en

Fortsættes næste side

KUNST

omkring TROLDEN

**NR. 3 · 16. årgang
Januar 2008**

Indhold

- 3** Koncert med kendt treklover
- 4** Odsherredsmalerne
Af Lise-Lotte Blom
- 6** Koncert:
De 3 fløjter
- 7** Udstilling på biblioteket:
Povl Christensen
- 8** En mægtig gave
Af Teresa Nielsen
- 11** Connie forlader Vejen Kunstmuseum
- 14** Miraklernes tid
Af Teresa Nielsen
- 19** Verdenskunst på Kolding Bibliotek

højere enhed under arkitekterne Walter Gropius' og Mies van der Rohes ledelse, samtidigt med at tidens førende avantgardekunstnere fra Rusland, Ungarn, Tyskland, Schweiz og USA virkede som banebrydende lærere på de forskellige fagklasser. Skolen blev en smeltedigel for moderne, funktionelt design, hvor den strømlinede og brugsorienterede formgivning kom i centrum. Foredraget belyser skolens historie og et uddrag af dens stilskabende resultater, indtil skolen brat blev lukket ved nazismens magtovertagelse i 1932. Ikke desto mindre har skolens landvindinger efterfølgende inspireret en mangfoldighed af designere over hele kloden, også i Danmark med pionerer som Arne Jacobsen i spidsen.

Fordrag tirsdag den 29. januar 2008 kl. 19.30 v/ mag. art.
Kirsten Nørregaard Pedersen: Bauhaus en pionerskole for
international kunst og design.

Koncert

Fredag den 18. januar kl. 19.30

Ligesom sidste år, hvor vi havde en vellykket aften med musik og en let anretning, arrangerer vi en koncert med melodier fra operaens og operettens verden, krydret med et stæk af musical. Også et enkelt klaverstykke eller to.

Martin Guldberg og Anne Mette Balling er solister, og Mats Rudklint sidder ved flyglet.

Mats Rudklint og Martin Guldberg har i mange år dannet en musikalsk duo. Martin Guldberg er uddannet operasanger og er operadirektør for den ny opera, som han var med til at starte for 10 år siden. Mats Rudklint er uddannet pianist og lærer fra Vestjydsk Musikkonservatorium og er foruden sit virke som pianist også ansat på Esbjerg Højskole.

Både Martin Guldberg og Mats Rudklint er også foredragsholdere, med emner indenfor musikken.

Anne Mette Balling er lyrisk sopran og har studeret sang på Det jyske Musikkonservatorium, og har både en musikpædagogisk diplomeksamen, og debut fra D. j. M.s solistklasse. Selvom hun i de senere år har sunget en del opera, har hendes hovedinteresse dog primært ligget indenfor lied- og oratoriegenren.

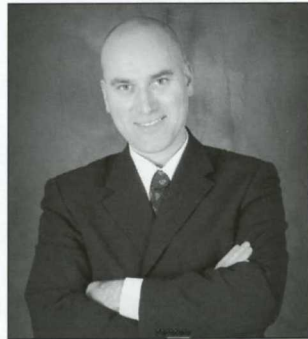
Der er noget at glæde sig til - og så er der igen en let anretning i pausen. Der er forsalg af billetter på Kunstmuseet (se bagsiden).

Mats Rudklint.

Anne Mette Balling.

Martin Guldberg.

Odsherredsmalerne

Af Lise-Lotte Blom

De vigtigste Odsherredsmalere var Karl Bovin, Kaj Ejstrup, Viggo Rørup og Laurits Hartz.

Karl Bovin (1907-85) blandt venner kaldt Kalle, blev født i Frederikshavn. Han havde et medfødt talent og begyndte tidligt at tegne. I 1920'erne cyklede han til Skagen for at vise Anna og Michael Ancher sine arbejder. Den respons Bovin fik var så positiv at han flyttede til København for at påbegynde en uddannelse på Kunstakademiet (1928-31). Her kom Bovin sammen med en kreds af unge malere, der alle opponerede imod tidens tendens til kubistiske tiltag. De ville i stedet det enkle og nære, sådan som de så det. De foretrak intuition i stedet for intellektualisme, og det set frem for teori. Bovin forlod da også akademiet uden at blive færdig, fordi han var utilfreds med den nye virkelighedsfjerne udvikling i kunsten.

I slutningen af 20'erne slog han sig sammen med Kaj Ejstrup ned i Odsherred, fordi de fandt ud af, at det var billigt at bo der, men også fordi de

var tiltalt af naturen med det store udsyn og det stærkt kuperede landskab. Senere fulgte flere af deres malerkammerater efter, og dermed opstod begrebet Odsherredsmalerne. De blev kernen i kunstnersammenslutningen Corner, der i 2007 kunne fejre 75 års jubilæum.

Allerede på den første Cornerudstilling i 1932 købte Statens Museum for Kunst et maleri af Bovin: Landskab fra Odsherred (1931) og dermed var hans navn slået fast.

Sat på aktier

Men det var svært i disse krisetider at leve som kunstmaler, også selvom man var anerkendt. Derfor blev Bovin "sat på aktier" i 1937. Dette indebar at han hver måned skulle levere et maleri til en af aktionærerne. Efter et par år kom han på denne måde til at eje det hus han boede i på Aasen.

Det arabiske lys

I begyndelsen malede Bovin efterårs- og vinterbilleder i mørke mættede farver, som var de billigste og som også genspejlede den mørke tid med stor arbejdsløshed og fattigdom. Mod slutningen af 30'erne bliver hans billeder imidlertid lysere, friere og mere intime. Da Bovin i 1956 og tiden derefter deltog i P.V. Glob's arkæologiske ekspeditioner til de arabiske lande, blev farverne og lyset det vigtigste for ham, således at hans billeder fra den tid næsten virker skitseagtige. Han malede også i disse år en række akvareller, som han fandt bedre egnede til at gengive lys og farve end oliemalerierne.

Naturen

Bovins yndlingsmotiv var naturen, som han var dybt fortrolig med. Det var ude i naturen han arbejdede, og der blev kun rettet i atelieret.

HUSK

*foredraget om Odsherredsmalerne med
artiklens forfatter kunsthistoriker, mag.art.*

Lise-Lotte Blom

tirsdag den 11.marts 2008, kl. 19.30

på Vejen Kunstmuseum

Koncert med De 3 fløjter

Onsdag den 27. februar 2008

»De 3 fløjter« består af Susanne Klausen, Birgit Sonne og Birthe Brunsbjerg.

De har klassiske perler på programmet, f. eks. en suite af J. S. Bach, »Tågen letter« af Carl Nielsen, »Peer Gynt-suite« af Grieg og »Sicilienne« af G. Faure.

De nævnte er kun et udpluk af deres program.

Der venter publikum en veloplagt og inspirerende oplevelse, når der inviteres til koncert med De 3 fløjter. Bag navnet gemmer sig tværfløjte, alt-tværfløjte og bas-tværfløjte, en unik kombination, der åbner for en smuk klangverden og en livsglad atmosfære.

Alle de værker De 3 fløjter optræder med, er arrangeret direkte til trioens af deres faste husarrangør Steve Dobrogosz.

Koncerten bliver desuden krydret med charmerende historier, så oplevelsen bliver mere end blot musik!

De 3 fløjter.

Udstilling på Vejen Bibliotek

*Værker af grafikerer Povl Christensen
udstilles 8. februar-14.marts*

Povl Christensen ville oprindelig have været maler, og efter de traditionelle forberedende øvelser på Teknisk Skole blev han da også optaget på Kunstakademiets malerskole 1926. Tre år senere debuterede han på Kunstnernes Efterårsudstilling. I 1930 tog C. springet fra malerskolen til grafisk skole, hvor Axel Jørgensen var drivkraften bag den både praktisk og teoretisk rettede undervisning.

Der arbejdede C. indtil 1938 med de klassiske grafiske teknikker: Træsnit, radering og litografi, hvis kunstneriske udtryksmidler han allerede dengang nysgerrigt eksperimenterede med og senere bidrog til at udvide. Povl Christensen opgav dog aldrig maleriet, heller ikke medens han gik på grafisk skole.

I 1933 trådte han, 24 år gammel, for første gang frem som bogillustrator med en række små, menneskeligt modne og teknisk set fuldkomne træsnit til Steen Steensen Blicher "Brudstykker fra en Landsbydegns Dagbog" Herved placerede Povl Christensen sig straks som en usædvanlig grafisk akkompagnatør til klassisk litteratur, på samme tid lyttende og tolkende, ydmyg og diskret nærværende. Povl Christensen har illustreret til en lang række forfattere bl.a. H.C. Andersen mange gange.

Udstillingen giver et indblik i en usædvanlig kunstners virke, som er værd at stifte nærmere bekendtskab med.

En mægtig gave til museet

- et smukt minde over sagfører Harry Busk

Af Teresa Nielsen, museumsinspektør

Jubiii, idag har museet fået en alvorlig flot gave, et mægtig stykke keramik af Niels Hansen Jacobsen, og det har en meget fin historie, som jeg her har skrevet lidt om:

Lørdag den 27. oktober 2007 ville have været sagfører Harry Busks 92 års fødselsdag. Han gik bort i marts i år, men var i mange år, helt frem til 1992, formand for Vejen Kunstmuseums bestyrelse. Denne lørdag var der imidlertid familietræf på museet, Charlotte Busk, den afgåede formands enke, havde valgt, at det var den rette dag at overdrage som gave denne keramiske model til et monument for Mylius Ericksen, Høegh-Hagen og Brønlund. Værket havde Harry Busk (formodentlig i 1979) sikret sig på auktion i København, og det havde været hans udtalte ønske, at det skulle ende på museet, men først efter hans død.

Monumentudkastet minder om de tre polarforskere, der omkom i 1907 på den litterære Grønlandsekspedition. Den var med i opløbet i den konkurrence, der blev vundet af Kai Nielsen, hvis mægtige sten med tekst og relief i dag kan ses på Langelinie i København. En gæst på udstillingen af modelerne skrev dengang til brygger Carl Jacobsen, at man burde vælge Niels Hansen Jacobsens udkast, fordi det på fremragende vis fangede både den energi og det gå-på-mod, der prægede de tre deltagere, men også samtidig i isenglens jerngreb personificerede de uoverstigelige kræfter, som de tre deltagere var oppe imod.

Desværre vandt Hansen Jacobsens ikke, men heldigvis lykkedes det midt i 1990'erne på auktion at erhverve en af hans hastige små skitser på en flot træsokkel og forsynet med kold, isblå glasur. Den leder op til den gennemarbejdede model, som Charlotte Busk nu har overdraget museet.

På fotoet modstående side sidder Charlotte Busk i Niels Hansen Jacobsens sofa med værker, og billedhuggeren selv ser til fra væggen i det releifportæt, som hans første hustru, Gabriele, har udført af ham.

Charlotte Busk med gaven til museet.

VEJEN
KUNST
MUSEUM

VEJEN KUNST MUSEUM

søger en moden person
(gerne efterløkker
eller pensionist) som
weekendkustode
(lørdag-søndag
kl.11.45 - 17.15),
én til to weekender
om måneden, samt til
ferieafløsning.

Henvendelse til
Vejen Kunstmuseum
Østergade 4
6600 Vejle
Telefon 75 36 04 82

Connie forlader museet

Museets allestedsnærværende blæksprutte forlader os den 1.december 2007. Det bliver noget af et savn. Nu har vi gennem 11 år været vant til, at det var hende der sad bag ved skranken og tog imod med smil og muntre bemærkninger.

Hvor er det, og hvad er det, og hvem er det, og hvordan er det nu lige med det?

Connie havde altid svar parat.

Hvem har lavet kaffen? Hvem har sat småkagerne frem?

Hvem lavede pindemadder til ferniseringerne? Hvem skænkede rundhåndet op i glassene?

Hvem var alle steder og hjalp med alt mellem himmel og jord?

Hvem styrede meget af logistikken, når museet havde natåbent?

Hvem gik fra butik til butik for at skaffe gevinster til Billedskolens tombola?

Hvem, ja hvem....? **Connie!!!**

Mange tak for det skal hun have!

RIGTIG MANGE TAK.

Det har været en fornøjelse at lære Connie at kende og dejligt at arbejde sammen med hende.

Altid fleksibel og imødekommende. Med sit rolige gemyt og vindende væsen har hun været med til at tegne et positivt billede af museet udadtil.

Vi er rigtig mange, der vil savne dig Connie, og vi ønsker dig GOD VIND fremover.

Selma Jensen og Henning Ranum

Blandt ældre billedmateriale på museet findes denne udaterede optagelse fra Skulptursalen, hvor Kong Lear ses på sin nuværende plads. Opstillingen er muligvis billedhuggerens egen. Det ligner en klar strategi, når Georg Brandes - der i 1895-96 udgav sin store monografi om forfatteren til Kong Lear teksten, Shakespeare - er placeret lige til venstre for skulpturen.

Miraklernes tid er endnu ikke forbi

Eller:

Shakespeare og historien om en statuette

Af Teresa Nielsen, museumsinspektør

På Salon National des Beaux Arts viste billedhugger Niels Hansen Jacobsen i 1902 et portræt af Georg Brandes. Han udførte det i brunglaseret keramik til modellens arbejdsværelse, der i dag tilhører Nationalmuseet. I gips står busten et par steder, blandt andet på Vejen Kunstmuseum. Der hænger også et giftiggrøn glaseret keramisk portræt, som billedhuggeren udstillede i 1910. Det er baseret på portrættet fra 1902, men Hansen Jacobsen har valgt kun at gengive ansigtet, der bliver til en dramatisk maske.

Særlig indflydelse på den symbolistiske strømning fik Brandes' artikel »Aristokratisk Radikalisme« i tidsskriftet Tilskueren i 1888. Her fremlagde han Friedrich Nietzsches tanke, at samtidens samfund var blevet nihilistisk, fordi gudstroen ikke længere spillede nogen central rolle i folks liv. Brandes gjorde sig til fortaler for tanken om "Det store Menneske" i religionens sted. "Det store Menneske" er én, der er hævet over den almindelige hob, som med sit væsen eller skaberkraft gør sig til kulturens bærer. Den tanke fik stor betydning for symbolisterne, der opfattede kunstneren som et ganske særligt menneske, en séer. I det guddommeliges fravær måtte kunsten træde i religionens sted ved at give sanselig form til verdens åndelige dimension, og dermed give det moderne menneske rum for fordybelse og erkendelse.

I 1870'erne og videre frem mod århundredeskiftet var de unge kunstnere levende optaget af Brandes' ord og tanker – fra hans agiteren for en realistisk kunst, der kunne sætte problemer under debat over hans drejning mod den symbolistiske kunst, hvor han med sit blik ud i Europa eksempelvis meget tidligt skrev om den tyske kunstner Max Klinger, der er et vigtigt bindeled

Fortsættes side 16

Kong Lear I.: Efteråret 2007 forenede konservator Lizzi Thamdrup Kong Lear figuren, der hører til museets grundsamling med inventar nummer 242, med et netop erhvervet fragment, den lille nar figur, der har fået inv. nr. 1595. Se, nu er den keramiske statuette efter mere end 50 års deling igen blevet en helhed takket være den let genkendelige og meget usædvanlige hvide og rosa glasur, der med mange hundrede kilometers afstand gjorde det klart, at de hørte sammen.

i overgangen mellem realisme og symbolisme. Allererst i Gallerigangen hænger hans store radering, Toteninsel efter Arnold Böcklins maleri, og nedenfor ligger udvalgte blade fra hans grafikmappe, Amor og Psyche, der er deponeret fra Sønderjyllands Kunstmuseum.

I 1895-96 udkom Georg Brandes store biografi om William Shakespeare. Han var én i en række af udvalgte historiske eksponenter for Brandes' tanker om de store enere – dertil beskrev han i biografiske bøger bl.a. Goethe, Cæsar og Michelangelo. Brandes' bog om Shakespeare kom til at præge en række danske billedkunstnere, og en del relaterede værker findes i dag på museet i Vejen.

Til højre i montren bag den første skillevæg i Gallerigangen ligger Jens Lunds tekst, der præsenterer hans tre kapitelillustrationer til Georg Brandes' Shakespeare biografi: Ungdom, Manddom og Sidste Leveaar. Det har ikke været muligt at finde dem trykt i en dansk udgivelse af Brandes' bog, men Jens Lund valgte selv i 1899 at trykke dem i farver i sin bog Forvandlede Blomster. Der skriver han om tegningerne: "Under læsningen af Georg Brandes' Shakespeare saa jeg en sælsom Blomst vokse ud af Bogens Blade: en saftfuld Plante med Blomster i Knop, lig Faner, i blaa festlige Farver og med runde, uregelmæssige takkede Blade, svulmende af Renæssancetidens Livskraft, - og om den stod Skoven i Vaarens lysegrønne Pragt. Jeg kaldte den Shakespeares Ungdom. Den udvaskedes, men i stedet traadte en fuldt udsprungen Blomst, hvis Støvdragere dannede en Krone, en fantastisk Fyrstekrone, og Blomsten steg opad, baaren af to mægtige Blade, - omgivet af Sommerens dybe grønne. Jeg kaldte den Shakespeares Manddom. Saa svandt den bort og frem gled, lig en Svane, den sidste Blomst i brusende, herlig Stolthed; den gled for udbredte Vinger, med halvt lukkede Blomsterblade, ind mod Udødelighedens Land i Skær af Høstskovens brogede Glans. Den blev mig et Symbol på det ubøjelige, stolte Genis, den ensomme, uforstaaede Shakespeares sidste Aar." De tre tegninger er dateret 1896, og er udført i begyndelsen af den tid (1896-99), hvor Jens Lund var bosat i Paris for blandt andet at gå til undervisning på Academie Julian. I storbyen var han en hyppig gæst hos billedhuggeren Niels Hansen Jacobsen, hvis atelier blev mødested for en lille gruppe symbolister, der i sin inderste kerne - ud over disse to - også talte billedhuggeren Rudolph Tegner og tegneren Johannes Holbek.

Ser man efter i deres produktion, viser der sig en række Shakespeare-motiver. Hos Rudolph Tegner dukker de dog først i 1937-38, da han modellerede Hamlet, Ofelia (begge opstillet i bronze ved Danserindebrønden i Helsingør) og en Shakespeare figur. I 1922 udførte han et portræt af Georg Brandes, der i oktober 1915 havde været blandt hans fortalere ved præsentationen i

Rådhusshallen af skulpturgruppen Livets Spil. På væggen i Gallerigangen ved Hansen Jacobsens keramiske portræt af Georg Brandes hænger Johannes Holbeks gouache fra 1902 af Kong Lear og narren på heden.

I en vægmontre ved siden af ses en række af Niels Hansen Jacobsens keramiske statuetter, der knytter an til nogle af Shakespeares fortællinger. Som størsteparten af billedhuggerens keramik er ingen af dem dateret, men de formodes at være fra tiden omkring 1905. Her står et par statuetter over motivet Lady Macbeth (Inv. 243 og 1312), og i 2003 modtog museet en beslægtet statuette, der ser ud til at være lavet i samme fase, og kunne knytte an til enten Lady Macbeth temaet, eller måske er hun snarere en sky Ofelia (Inv. 1437)? I montren står også en keramisk gruppe (Inv. 930), der stilistisk set synes at knytte an til de øvrige statuetter. Den er købt på auktion, og har desværre ikke en bevaret titel. Kan denne fristelsesscene - den unge mand, der lokkes af den susende ånd - måske være hentet fra en tekst af Shakespeare?

Med sikkerhed ved vi, at Hansen Jacobsen i 1905 på De frie Billedhuggeres første udstilling i stort format viste sin Kong Lear, der i gips kan ses i museets Skulptursal. I vægmontren står to bud på figuren. Den ene (Inv. 209) er i hele sin form meget beslægtet med det endelige værk, og blev i 2004 af gipskonservator Jørgen Bau afstøbt, og står nu også i en hærdet gultonet gips i en afformning på en lille sokkel i Skulptursalen. Den anden statuette (Inv. 242) har samme motiv som Johannes Holbeks gouache. Med en fascinerende hvid og rosa glasur ses den ludende konge. I mange år – og mindst siden 1941, da boet blev delt ved billedhuggerens død – har han stået alene. Men med fragmentet af et ben og spor af en fod, var det tydeligt, at der oprindeligt har været én ved hans side – en figur, som billedhuggeren i den endelige, store version bortvalgte for at forstærke fokus på hovedpersonen, Kong Lear alene.

Ved det, der kunne ligne et mirakel, er den anden del af statuetten nu dukket op - måske 75 år eller mere siden de blev skilt. En aften var jeg på besøg hos en af billedhuggerens fjerne slægtninge, og stod og kiggede ind i et glasskab. Pludselig fangedes blikket af en hvid-rosa glasur. "Hov, der er jo narren", røg det ud af mig. "Hvilken nar?" spurgte ejeren, "Sådan har den altid set ud." Omhyggeligt monteret på en træsoinkel stod der et fragment af en lille figur, der i sin tid enten er brækket af kompositionen af en ihærdig billedhugger, der ville se effekten af at lade hovedpersonen stå alene, eller måske er narren ganske enkelt slået af ved et hændeligt uheld? Kigger man nærmere, står det klart, at han har været udsat for lidt af hvert, for begge hans arme er limet, og har været brækket af. Efter en lille snak om museets amputerede figur blev aftalen straks, at figurfragmentet skulle med hjem til Vejen (Inv. 1595). Og takket være konservator Lizzie Thamdrups tålmodige

trylleri i løbet af det tidlige efterår, er de to dele med henholdsvis inventar nummer 242 fra den gamle bestand, som museet arvede efter billedhuggeren, og erhvervelsen fra foråret 2007, inv. 1595, nu endelig forenet til den oprindelige figurgruppe. Og se, de passede sammen på nær en benstump, der desværre er gået til, og som vi næppe finder igen, men det kan også være det samme.

Som statuetten står nu, kan man fint opleve båndene mellem kongen og hans skattede nar. Forrådt af to af sine døtre, frakendt sit følge og kun hjulpet af få, bliver narren hans trofaste følgesvend, mens han raver vanvittig om på heden. I fortællingen beskriver Shakespeare forholdet mellem de to. Han fortæller om narren, der på sin egen vis imiterende, drillende forvrænger ordene og tonefaldet i kongens tale. I narrens let tilbagekastede holdning og den teatraliske håndstilling er det som om han - i det vi som læsere ved er dyb kærlighed - gør nar af kongens patetiske holdning.

Hvorfor var det af alle de mulige Shakespeare motiver netop Kong Lear, som Niels Hansen Jacobsen valgte at føre op i stort format? Måske den passage fra 3. akt, som han i kataloget i 1905 valgte skulle følge figuren, siger det hele: "Men Stormen i min Sjæl har taget bort al anden Følelse fra mine Sanser undtagen den, som banker her i Hjertet«. I forlængelse af, at han i 1902 havde mistet sin højt elskede hustru, Gabriele – af de øvrige venner fra tiden i Paris blot kaldt "Madame" – har han formodentlig følt en identifikation med Kong Lear, der i sine følelsers vold ravede rundt som gal.

Slutteligt, som i ethvert lykkeligt afrundet eventyr, en lille morale:

Vi skal huske at takke den betænksomme person, der tog vare på det keramiske fragment, og uden mange års indgående kendskab til værkerne i museets samling havde denne genforening ikke kunnet finde sted. So much for connoisseurship!

Verdenskunst på Kolding Bibliotek

Kilde: www.koldingbibliotek.dk

Olafur Eliasson er verdenskendt billedkunstner. Kolding har fået to af hans kunstværker, lavet specielt til gårdhaverne på Kolding Bibliotek. Dermed

Fortsættes side 21

Olafur Eliasson: To lufthuller med lys.

Olafur Eliasson: To lufthuller med lys.

Fortsat fra side 19

har biblioteket fået en attraktion af international karat. Kunstværkerne blev afsløret onsdag den 4. juli, hvor kunsteren Olafur Eliasson var til stede.

Lyset og vejret som vigtige elementer

»Lysets nordiske mester« bliver Olafur Eliasson kaldt. Han bruger mange forskellige materialer i sin kunst og er især kendt for at lade lyset og vejret være vigtige elementer i sine værker.

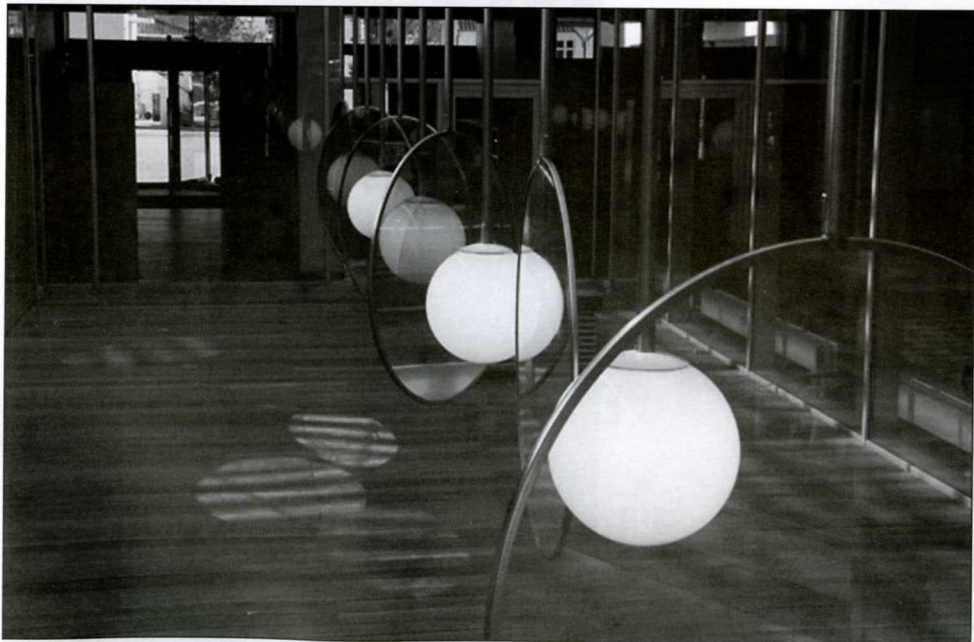
Kunsten på biblioteket

Netop lyset og vejret bliver brugt som virkemidler i de kunstværker, som nu udsmykker de to gårdhaver på Kolding Bibliotek. »To lufthuller med lys« er titlen på Olafur Eliassons kunstværk i gårdhaverne på Kolding Bibliotek, et kunstværk, som hele tiden forandrer sig og skifter i samspil med vejr og vind.

Metalspiralerne i den ene gårdhave og prismerne i den anden hører sammen parvis og viser vinden på en bestemt ugedag.

Parret længst oppe mod Slotssøvejen viser mandagsvejret, par nr. 2 viser blæsten om tirsdagen, par nr. 3 fortæller om onsdag og så fremdeles. Vinden måles hver dag mellem kl. 11.00 og kl. 12.00, og den højeste hastighed

Fortsættes næste side

Udsnit af værket: To lufthuller med lys.

Fortsat fra side 19

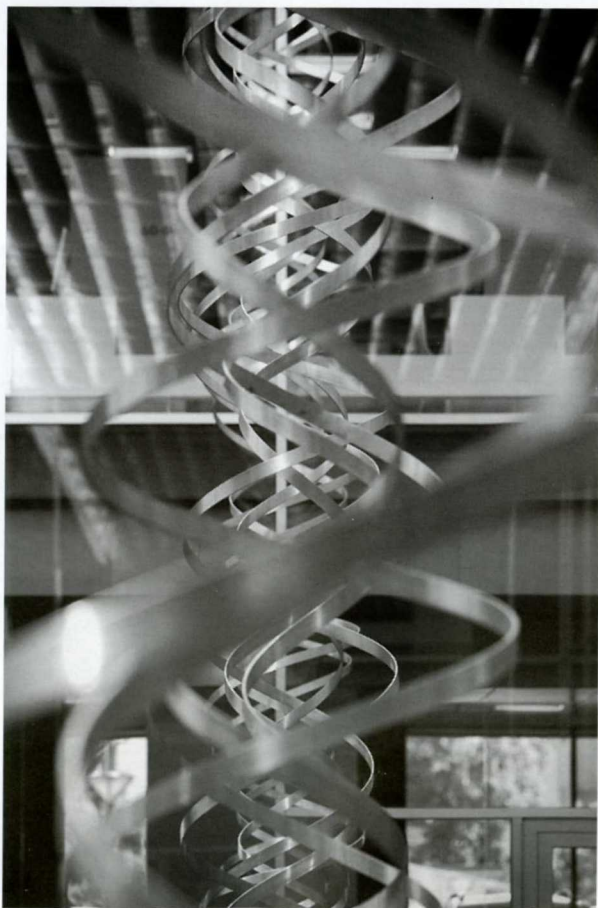
er den, der benyttes. Kl. 12.00 hver dag kan man således se dagens mobile ændre hastighed og afspejle vinden netop den dag. Mobilen kører med den hastighed i en uge, indtil det atter bliver »dens dag« og den får målt en ny hastighed at køre efter.

Spørgsmål om kunstværket på Kolding Bibliotek

Vi modtager løbende forundrende og nysgerrige spørgsmål om kunstværket, et udvalg af disse spørgsmål kan du læse her på hjemmesiden og finde svarene på.

Finansiering af kunstværkerne i Kolding

Kunstværket koster ialt 2,8 mill. kr. Heraf kommer 1,5 mill. kr. fra Kolding Kommune (Kommunen afsætter altid 1,5% af anlægsbudgettet til kunst-

Udsnet af værket: To lufthuller med lys.

nerisk udsmykning). Resten - det vil sige 1,3 mill. kr. ialt - kommer fra Ny Carlsbergfondet, Lisbeth Petersens Fond samt fra Fonden for medarbejdere ved Gimbel.

International anerkendt Kunstner

Olafur Eliasson er internationalt anerkendt som en af de største nulevende nordiske kunstnere. Han har blandt andet skabt tre store lysekrone til Operaen på Holmen i København og vandt en konkurrence om udsmykning på kunstmuseet Aros i Århus.

Hans værker kan ses på kunstmuseer over hele verden, lige fra Jumex Collection i Mexico City over Museum of Modern Art i New York til Malmö Kunstmuseum.

Om kunsteren Olafur Eliasson

- Født 1967 i København af islandske forældre
- Opvokset i Island og i Danmark
- Uddannet på Det Kgl. Danske Kunstakademi 1989-1995
- Bor og arbejder i København og Berlin

*Hvis muligheden foreligger, så besøg Kolding Bibliotek,
Slotssøvejen 4, 6000 Kolding.*

Åbningstider: Mandag til fredag kl. 10-18.

Lørdag kl. 10-14.

Søndag kl. 13-16 (1. okt. - 31. marts).

Ændring i bestyrelsen

Supleant Lissi Nielsen er indtrådt i bestyrelsen i stedet for Ulla Holm.

UDFLUGTER I 2008

Datoer for kommende udflugter er nu fastsat.

Forårs-aftenudflugten: Onsdag den 28. maj

Sensommer-heldagsudflugten: Lørdag den 6. september

Mere information om tid, sted og udflugtsmål i næste nummer af Kunst omkring Trolde.

Tid & Sted

Fredag den 18. januar kl. 19.30:

Koncert med Mats Rudklint, Martin Guldberg og Anne Mette Balling.
Entre kr. 140,00 for medlemmer. Øvrige kr. 165,00.

Tirsdag den 29. januar kl. 19.30:

Mag.art. Kirsten Nørregaard Pedersen: Bauhaus - en pionerskole for international kunst og design.

Entre kr. 35,00 for medlemmer. Øvrige kr. 50,00.

Onsdag den 27. februar kl. 19.30:

Koncert: De 3 fløjter.

Entre kr. 80,00 for medlemmer. Øvrige kr. 100,00.

Tirsdag den 11 marts kl. 19.30:

Mag.art. Lise-Lotte Blom: Odsherredmalerne. Entre kr. 35,00 for medlemmer. Øvrige kr. 50,00.

Udstilling på Vejen Bibliotek arrangeret af kunstforeningen i samarbejde med biblioteket. Udstillingen kan ses i bibliotekets åbningstid.

Fredag den 8. februar til 14. marts:

Grafikeren Povl Christensen. Udstilling på Vejen Bibliotek.

Udstilling på Vejen Kunstmuseum Lørdag den 12. april til 10. august:

Kunstneren Max Laeuger.

VEJEN KUNST MUSEUM

Østergade 4 - 6600 Vejen

Tlf. 75 36 04 82

E-mail: museum@vejenkommune.dk

Museets åbningstider:

Tirsdag-fredag kl. 10.00-16.00

Lørdag-søndag kl. 11.00-17.00

Mandag lukket - Fri entré

MEDLEMSBLAD for Museums- og kunstforeningen for Vejen og omegn

Redaktion:

Kirsten Abelsen (ansvarshavende),
Øster Allé 4, 6600 Vejen.

Tlf. 75 36 47 86.

email: kirsten.abelsen@tiscali.dk

Tove Hyldegård,
Lynggårdshaven 13, 6600 Vejen.

Tlf. 75 36 57 75.

email: tohy@vejenkom.dk

Bladets red. modtager gerne stof
fra foreningens medlemmer.

Artikler dækker ikke nødvendigvis
kunstforeningens synspunkter.